

ת"פ 40477/09/18 - מדינת ישראל נגד יואב דהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 40477-09-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המאשימה:
ב"כ עו"ד אילנה סיריס
נגד
הנאשם:
יואב דהן
ב"כ עו"ד עמית שלף
מדינת ישראל

גזר דין

כללי

הנאשם (נאשם 1 לפי כתב האישום), יליד 1988, הורשע על בסיס הודאתו ובמסגרת הסכמה דיונית, בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, זאת בהתאם לכתב אישום מתוקן שהוגש כנגד הנאשמים; הנאשם 1 ואחיו- נאשם 2.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.9.18, בשעה 19:40 לערך, הגיע נאשם 1 לעסק של מתלון 1, שהינו בעלים של חנות רהיטים בבת ים (להלן: "**העסק**") והתלון בפניו, כי סחורה שנקנתה על ידי אחותו, פגומה ואילו המתלון 1 השיב, כי העניין בטיפול. באותן הנסיבות, יצא נאשם 1 מהעסק וחזר יחד עם נאשם 2 לעסק, כאשר נאשם 1 אחז בקסדת ראש ותקף את מתלון 1 בכך שהכה עם הקסדה בראשו וגרם לו לחבלה בדמות סימן המטומה בעינו הימנית ולדימומים מהאף. באותן הנסיבות, תקף אף נאשם 2 את מתלון 1 באמצעות ידו. לאחר מכן, כאשר הגיע מתלון 2 (שהינו בנו של מתלון 1 לעסק), תקף אותו נאשם 1 במכות לראשו וגרם לו לחבלת לסירציה פרונטאלית משמאל שטחית ובעפעף עליון מימין.

יוער, כי בתיק התקיימו מספר דיוני הוכחות בפני מותב אחר, אשר החל בשמיעת פרשת התביעה, אלא שבהסכמת הצדדים הועבר התיק להליך גישור, שבמהלכו הוסכם על הסדר דיוני במסגרתו יתוקן כתב האישום, כאשר הסדר עונשי לא הוצג. עוד הוסכם במסגרת ההסדר, כי יתקבל תסקיר לעונש עבור הנאשם והמותב המגשר, אף מצא לבקש חוות דעת ממונה בעניינו של הנאשם.

לשם השלמת התמונה יצוין, כי ביום 20.1.22 הורשע נאשם 2 בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין. בעניינו הוצגה הסכמה עונשית ונגזר דינו ל- 3 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלון בסך של 1,000 ₪.

תסקיר וחוות דעת ממונה התקבלו קודם דיון הטיעונים לעונש.

עמוד 1

תסקיר שירות המבחן מיום 29.8.22:

מקריאתו, עולה כי מדובר בנאשם כבן 34, נשוי ואב לשני ילדים. הנאשם שיתף כי בילדותו חווה אירועי אלימות. בגיל 18 הסתבך לראשונה בפלילים ולאורך השנים ניהל אורח חיים עברייני ולא יציב. הנאשם הוסיף כי בחמש השנים האחרונות משקיע מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי.

לחובתו של הנאשם חמש הרשעות, בעיקרן בתחום האלימות בגין ריצה מאסר בפועל. הנאשם מוכר לשירות המבחן משנת 2011, אז התרשם שירות המבחן מאדם בעל יכולת וורבלית לצד דפוסי עבריינות וכן התרשם מתהליך התדרדרות הדרגתי והעמקה בקשריו השוליים. עוד התרשם שירות המבחן שהנאשם היה מרוכז במעצרו וביטא קושי להתייחס לבעייתיות שבמעשיו. כיום, שולל שימוש בסמים למעט קנאביס רפואי בהתאם למצבו הרפואי.

בהתייחסו לעבירה הנוכחית, תיאר כי אחותו פנתה אליו לסיוע מול המתלונן והוא חש לעזרתה, כאשר פנה למתלונן מספר פעמים בבקשה להסדיר את העניין אך לא נענה. ומשכך, הגיע לחנות, אז החל ויכוח שהלך והסלים עד כדי התנהגות אלימה מצד השניים. עוד הסכים, כי התנהגותו האלימה נובעת מתוך פגיעה רגשית שחוזה וקושי לשלוט בכעסו ודחפיו התוקפניים. בנוסף תיאר, כי קודם להסלמה, התקשר לנאשם 2 שיגיע לחנות.

שירות המבחן התרשם מנאשם, שמגיל צעיר מנהל אורח חיים שולי ומאופיין בין היתר, מנוקשות חשיבתית ואף מתקשה בוויסות רגשי ובשליטה על דחפיו התוקפניים. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי בשנים האחרונות ומאז שנישא והקים משפחה, החלה התמתנות מסוימת במצבו תוך גילוי אחריות במישור המשפחתי והתעסוקתי. שירות המבחן מעריך סיכון בינוני להישנות התנהגות אלימות מצידו של הנאשם, כאשר לו יבצע מעשים אלו הרי שהפגיעה אף היא צפויה להיות ברמה הבינונית. לצד זאת, כך להתרשמותו, באמצעות שילובו בטיפול ייעודי בתחום השליטה העצמית מעריך שניתן יהיה להפחית את הסיכון האמור.

בשקלול כל האמור לעיל, ממליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה שבמהלכה ישולב בקבוצה טיפולית ייעודית בתחום האלימות. שירות המבחן מצוין כי בעניינו של הנאשם ולאור התפקוד התקין יש מקום לשקול בחיוב ענישה קונקרטי-שיקומית בדמות הטלת צו של"צ בהיקף של 250 שעות ופיצוי למתלונן, זאת גם על מנת שלא לפגוע ברציפות העבודה, בה הוא מחזיק כבר כשנה, וההשתכרות של הנאשם.

חות דעת ממונה מיום 20.10.22מצאה, שהנאשם מתאים לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש:

ב"כ המאשימה, היפנה לתמונות החבלות על פניהם של המתלוננים, שהוגשו במסגרת הליך ההוכחות (ת/1 - ת/6) וכן את רישומו הפלילי של הנאשם. עמד על השתלשלות העניינים בתיק והדגיש לגבי נסיבות האירוע שיש בהן כדי להצביע

על חומרתו, כך כאשר מצא לבוא לעסק המתלון ולדרוש ממנו לספק את הסחורה. כך כאשר יצא מבית העסק, על מנת לקרוא לאחיו לבוא למקום ולשמש לו לעזר. בעיקר כשמצא להשתמש בקסדה אשר הייתה בידיו כנשק קר והיכה באמצעותה את מתלון 1 ולאחר מכן אף היכה את בנו- מתלון 2 וגרם לחבלות של ממש לשניהם. כן הדגיש שהנאשם לא נמנע מתקיפת השניים על ראשם, שהינו איזור רגיש ופגיעה בו יכולה להביא לתוצאות קשות.

ב"כ המאשימה סבר שמתחם הענישה, נע בין 12 חודשים ברף התחתון ל- 20 חודשי מאסר ברף העליון, זאת נוכח הנסיבות המחמירות שציין (היפנה לפסיקה לאישוש המתחם), כאשר הנאשם מצוי בחלק העליון של השליש התחתון של המתחם.

לעניין נסיבותיו של הנאשם ותסקיר שירות המבחן, ציין שלנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות וכן שגוף התסקיר אינו מבסס את ההמלצה שניתנה בסופו של יום; של"צ וצו מבחן, שכן בחינת התוכן שם, מעלה שלנאשם קושי של שליטה בהתנהלות אלימה ומסוכנותו הוערכה כבינונית.

לטובת הנאשם ציין את הודאתו בכתב האישום המתוקן וקבלת אחריות על מעשיו וכן הזמן שחלף מיום ביצוע העבירה, נשוא כתב האישום ועד למתן גזר הדין, אלא שהדגיש, שעניין זה אינו רובץ לפתחם של הצדדים, שכן התיק נוהל באופן שאינו חריג. לסיכום, מבקש להטיל על הנאשם מאסר בפועל של 14 חודשים וענישה נלווית, בדמות מאסרים על תנאי ופיצוי עונשי למתלוננים.

ב"כ הנאשם, מבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ככתבה וכלשונה, כאשר מדגיש את הרקע לאירוע שאירע, העובדה שהמתלון לא ביצע את שהתחייב ועל כן הנאשם, אשר היה חסר אונים, הגיע לבית העסק על מנת לעזור לאחותו ושלא על מנת להתעמת או לייצר אירוע אלים. שהאירוע היה ספונטאני, לא תוכנן מראש ואף הקסדה שבאמצעותה היכה את המתלון הייתה בחזקתו מראש (שלא כמו נשק קר אחר). לטעמו מדובר במכה אחת יחידה על ראשו של המתלון ולא היה צורך בהתערבות של אחרים על מנת להפסיק את האלימות. עוד הדגיש שבפועל נזק התקיפה לא היה ברף העליון.

ציין, שהנאשם עבר תהליך של שינוי במהלך השנים הללו, חזר בתשובה, נישא ונולדו לו ילדים, מנהל אורח חיים נורמטיבי וניתק את קשריו השוליים, כאשר ביטוי לשינוי זה מובע בתסקיר שבסופו של יום, ממליץ על ענישה שלא על דרך מאסר. משכך, ההגנה מבקשת ליתן משקל להליך השיקום אשר הנאשם עבר ועדיין עובר, כך שיוכל להנות משיקול זה, כשיקול לחריגה לקולא ממתחם הענישה.

הסנגור טוען נגד מתחם העונש שהוצע על ידי המאשימה, כשהיפנה לעובדה שכתב האישום תוקן לעבירה בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין ובגינה המתחם שנקבע לא אחת, מתחיל ממאסר מותנה, ברף התחתון ומסתיים במאסר של 12 חודשים ברף העליון, בפסיקה רבה ועניפה (התייחסות אליה תינתן במדיניות הענישה).

טען דברים לזכותו, כך כשציין ששינה את דרכיו ואורחותיו ומצוי בעיצומו של הליך שינוי. הדגיש שניתק את קשריו עם החברה השולית, נישא ועובד כשליח ולא עובד בעבודה ששירות המבחן נתן דעתו עליה. עוד מסר, שבשלב הזה מצוי בהליך טיפולי של שירות המבחן מזה מספר חודשים. מודע לשליליות במעשיו והאמנתי לו שמצטער צער רב.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

הערכים החברתיים המוגנים, שנפגעו ממעשיו של הנאשם הינם, שלמות גופו של אדם, שלווה ובריאות נפשו וזכותו לחיות את חייו בביטחון אישי ללא חשש ופחד, שמא יאונה לו רע.

הפסיקה נתנה דעתה לא אחת, לגבי תופעת האלימות ההולכת ומתפשטת במהירות בחברתנו ומאיימת לכלות כל חלקה טובה וכל יסוד מיסודות החברה התקינה, כאשר הכלי לבלימת תופעה מסוכנת זו היא ענישה מרתיעה שיש לנקוט כנגד אלו. כך יש להפנות לדבריו של כב' הש' ג'וברן בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם, 3.08.2010):

האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת.. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה ותרומתו של בית המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים' .. שישקפו ערכים של תגמול והרתעה"

כך בע"פ 5641/09 **מדינת ישראל נ' ברזנסקי** (22.03.2010):

"תופעה נוראה זו אשר פשטה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית...יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו..".

ואף ראה ברע"פ 5128/21 **אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל** (15.08.2021), שם אף ניתנה עמדה לעניין העונש ההולם עבירות מעין אלו כשנאמר:

"יש להימנע מגישה סלחנית כלפי עבירות אלימות, ההולכות וגוברות במרחב הציבורי, וזאת על ידי שליחת מסר מרתיע לפיו העונש הראוי בגין יהא מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח".

על מנת לקבוע את מידת הפגיעה בערכים המוגנים של עבירת האלימות ובשל המנעד הגדול שבהן היא מבוצעת, יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המקרה (ראה ע"פ 1323/13 **רן חסן נ' מדינת ישראל** (05.06.2013) שם בפסקאות 8-9).

לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שהנאשם הגיע ונכנס לבית העסק ותקף את המתלוננים; הבעלים של העסק ובנו, רק בשל העדר שביעות רצון מהשירות שקיבלה אחותו - הנאשם בחר בדרך אלימה ובריונית, כאשר מצא להכות אותם על ראשם, את מתלונן 1 באמצעות קסדה שהייתה בידו ואת מתלונן 2 במכות ידיו וגרם לחבלות ושטפי דם לשניים, הכל כפי שתואר בכתב האישום וכפי שניתן לראות בתמונות שהוגשו. יש להדגיש שהנאשם, קודם שהחל להכות את המתלוננים, יצא את תחום העסק תוך שקרא לנאשם 2- אחיו, בבחינת גיוס כוח נוסף ואז החל להכות את השניים.

השימוש בקסדה הוא בבחינת נסיבה מחמירה, שכן מדובר בשימוש בחפץ, שלעיתים אף ניתן להגדירו כנשק קר. הנאשם מצא לעשות שימוש בקסדה ולהכות בה על ראשו של המתלונן, בידעו שפוטנציאל הנזק הינו גדול והוא מעמידו בסכנה, ועל אף זאת לא נרתע מלעשות כך. בסופו של דבר ולרווחת כול המעורבים זו לא נגרמה. לגבי פוטנציאל נזק שכזה די להפנות ל- ת"פ 33844-10-10 **מדינת ישראל נ' שי סגן**, שם בעקבות מריבה "סתמית", היכה הנאשם על ראשו של המנוח מכה אחת על ראשו וגרם למותו- שם אף קיימת התייחסות של כב' הש' דוד רוזן לשימוש בקסדה: **"הקסדה נוצקה ובאה לעולם על מנת להגן ולשמור על ראשו של אדם. הקסדה בידיו של הנאשם הפכה והייתה לכלי זין, כלי מוות"**.

ועדיין, על אף שהנזק היה פחות מן הפוטנציאל הגלום בו, הרי שהאירוע הינו אירוע חמור שבו נכנס הנאשם מצויד בקסדה (גם אם לכתחילה לא התכוון להשתמש בה) כשהוא מלווה באחיו ומפליא מכותיו הן באב והן בבן שהיו במקום, כאשר אחיו משמש לו כוח עזר פיזי ומוראלי והוא מותיר את השניים חבולים והמומים.

אומר, שלא קיבלתי את טענת ההגנה שכתב האישום מתאר מכה אחת בודדת על ראשו של מתלונן 1, שכן שם נרשם **"כשהוא (הנאשם- ע.י.) אוחז בקסדת ראש (להלן: "הקסדה") ואז תקף את המתלונן 1 בכך שהכה בראשו בקסדה"** (עובדה 5), אך גם אם הייתי מקבלת טענתו, נוכח העובדה שחבלה קטלנית יכולה להיות אף בחבטה אחת, הרי שלטעמי אין בכך נסיבה לזכות הנאשם.

עוד אומר, שלא מצאתי לקבל את נימוק ההגנה להתנהגות הנאשם, דהיינו, שתחושת חוסר אונים הביאה אותו לבצע את מעשיו, שכן התנהגותו זו, לא הייתה הכרחית ויכול היה לפתור סכסוך עסקי זה בהליכים משפטיים, כפי שעושה אדם סביר ולא בוחר להגיע לבית העסק על מנת להתעמת ולדרוש שמבוקשו ימולא על אתר, כשידע שבקשתו יתכן ולא תגיע לסיפוקה. מה גם שיכול היה לעזוב את העסק ולא להסלימו, כפי שעשה.

מכל האמור, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים נוכח המתואר לעיל הינה ברף הבינוני.

מדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם -

בחנית הפסיקה הנוהגת לגבי העבירה של תקיפה הגורמת לחבלה של ממש מעלה שקיים מנעד רחב וקשת של עונשים הנעים ברף התחתון, ממאסר מותנה ולעיתים מאסר קצר בעבודות שירות ועד למאסר בפועל, כאשר יש התייחסות לדרגות החומרה בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, עוצמת החבלה ותוצאותיה.

הצדדים הגישו פסיקה עניפה לביסוס עמדתם,

המאשימה, ביקשה לקבוע מתחם גבוה מכך (רף תחתון של 12 חודשי מאסר ועד 20 חודשים) היפנתה לפסיקה רלוונטית, אלא שעיון בה העלה, שאף באותה הפסיקה קבעו בתי משפט מתחם נמוך מכך ומצאו שהמתחם ההולם לנאשם במקרה הנדון מציב אותו גבוה ובכל מקרה לא ראיתי מתחם אשר מתחיל בעונש של מאסר בן 12 חודשים.

רע"פ 2494/18 **צליל גורדון נ' מדינת ישראל** (7.06.2018), הנאשם הורשע בשני אירועים בעבירות של חבלה של ממש כנגד שתי נשים עימן היה בקשר, נגזרו על הנאשם **7 חודשי מאסר בפועל**. מתחם הענישה נקבע ונותר מאסר בעבודות שירות עד ל- 18 חודשי מאסר. רע"פ 7645/20 **שלמה כהן נ' מדינת ישראל** (18.11.2020), נאשם שהורשע בעבירת חבלה של ממש, לאחר שהיכה נוסע באוטובוס שביקשו לדבר להנמיך את קולו, תוך שבועט בו, חונק ומכה אותו בפניו וגרם לו לדימום ונפיחות בפניו. בית משפט השלום קבע מתחם של בין מאסר בעבודות שירות עד ל- 10 חודשים והטיל עליו מאסר של 12 חודשים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה **והחמיר את העונש ל- 15 חודשים** (לא כולל מאסרים מותנים שהופעלו). בית משפט העליון הותיר את העונש על כנו. עפ"ג 36509-01-22 **רשיד אל שייך נ' מדינת ישראל** (9.03.22), שם יוחס לנאשם נסיעה אל עברו של המתלונן ופגיעה בו, כאשר כתוצאה מכך גרם לו לחבלות של ממש ברגלו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 עד 18 חודשי מאסר ומצא שיש להטיל עליו עונש של 12 חודשי מאסר. בית משפט המחוזי הקל מעט, נוכח תקופת הזמן שחלפה מאז קרות האירוע- למעלה מ- 4 שנים והעמיד את העונש על **10 חודשי מאסר**. ת"פ 27555-03-19 **מדינת ישראל נ' דנילוב** (22.07.2020), הנאשם הורשע בעבירה של חבלה של ממש, כאשר על רקע וויכוח עם המתלונן בנוגע לחנייה ולאחר שהאחרון ירק עליו, היכה אותו במכת אגרוף בלסת וכשנפל ארצה, המשיך ובעט בו וגרם לו לחבלות בראש, בפנים ובשפה. בית משפט קבע מתחם הולם לאירוע בין 8 חודשי מאסר עד 18 חודשים והשית על הנאשם, בין היתר, **מאסר של 10 חודשים**.

ההגנה טענה למתחם נמוך מזה שנטען על ידי המאשימה דהיינו בין מאסר על תנאי עד 12 חודשי מאסר בפועל, אלא שהציגה פסיקה ממנה ניתן ללמוד, כי בתי משפט נוטים אף בנסיבות חמורות מזה של הנאשם שבפני להשית עונשים ברף התחתון של המתחם, כאשר במקרה זה אף עותר לחרוג לקולא, נוכח שיקול השיקום (כפי שנעשה שם), העובדה שלא נעשה שימוש בכלי נשק או כל חפץ מכל סוג ושיקולים נוספים.

רע"פ 3969/16 **יגאל שלום רקח נ' מדינת ישראל** (18.06.2017), הנאשם הורשע בעבירה של חבלה של ממש, שם ריסס בגז פלפל על פניו של אדם נכה (ולא כפי שציינה ההגנה, שכן, זוכה מהכאת המתלונן באמצעות קרש עץ על גופו). נגזר דינו **למאסר על תנאי**, בין יתר רכיבי הענישה. נסיבות המקרה קלות מאלו שבפנינו, הן מבחינת מס' הנחבלים, העובדה שביצע פעולת תקיפה אך באופן של ריסוס, דבר שלא העמיד את המתלונן בסכנה. ת"פ 38487-01-20 **מדינת ישראל נ' שמעון בן מויאל** (10.10.2021), הורשע בעבירת פגיעה, לאחר שנגח בראשו של מתלונן וגרם לו לפצע פתוח בעפעף וחבלות נוספות, שם נגזר דינו למאסר מותנה בגין סיכויי שיקום. כך בת"פ 55358-03-21 **מדינת ישראל נ' מחמוד מג'דוב** (17.07.2022), שם היכה הנאשם את המתלונן במכות אגרוף ואף רצה להוסיף הכאתו באמצעות כלי נוסף, אלא שאנשים מנעו זאת ממנו, המתלונן נחבל חבלות קלות ונוכח הליך שיקומי ונסיבות אישיות קשות של הנאשם, תוצאות קלות ושלא השתמש בחפץ בעת ביצוע העבירה, הוטל מאסר מותנה וענישה נלווית. ת"פ 56934-05-21 **מדינת ישראל נ' אבי אברהמוב** (07.07.2022), סכסוך שכני, שבו תחילה המתלונן תקף

את הנאשם, חנק ודחף אותו ובתגובה היכה אותו הנאשם באגרופים לפניו וגרם לו לחבלות בארובת העין, לאור נסיבות אלו והעובדה שכתב אישום הוגש אף נגד המתלון, נגזר על הנאשם מאסר מותנה וצו של"צ.

לא מצאתי להמשיך ולבחון כל החלטה והחלטה שנמסרה על ידי הצדדים, שכן לעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו לענין מתחם הענישה, שהרי אין מדובר במדד ומבחנים מדויקים (ראה עפ"ג (ת"א) 120-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015)). לכך יש כמובן להדגיש כי לכל נאשם ולאירוע נסיבות אחרות ומאובחנות.

בנוסף על הפסיקה שהומצאה על ידי הצדדים מצאתי להפנות לפסיקה דומה בנסיבותיה למקרה שלפנינו ומשקפת את המנעד הקיים:

רע"פ 7734/12 מגידוב נ' מדינת ישראל (28.10.12) - הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, הנאשם הכה את המתלון באמצעות מכת אגרוף וכן מתלון נוסף באמצעות בקבוק וחפץ חד שנזדקק לטיפול בבית חולים. נגזרו על **הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות ערעור של הנאשם נדחתה.

רע"פ 8822/16 עמרם בן עזרי נ' מדינת ישראל (17.11.16) - הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, הנאשם הכה את המתלון בפניו באמצעות אגרוף ונגרמו למתלון שבר ונפיחות בלסת ואושפז בבית החולים. נגזרו על **הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות**. בקשת רשות ערעור של הנאשם נדחתה.

עפ"ג (מחוזי י-ם) 64130-06-15 סברי נ' מדינת ישראל (1.11.15) - הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שחבט בראשו של המתלון פעמיים במכות אגרוף וגרם לו חתך בקרקפת ונזקק לטיפול רפואי בבית החולים. נגזרו על **הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל בחופף ובמצטבר עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים, כך שריצה הנאשם סה"כ 7 חודשי מאסר בפועל**. ערעור שהוגש על ידו נדחה.

עפ"ג (מחוזי י-ם) 53061-02-13 יוסף שי נ' מדינת ישראל (30.5.13) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שהיכה את המתלון באגרוף בפנים, דחף אותו, בעט בו בידו ודקר אותו באמצעות חפץ חד בירך. למתלון נגרמו אודם ונפיחות, פצע דקירה שטחי בירך, כאב ונפיחות באצבע שמאל. נגזרו על **הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל**. ערעורו נדחה.

ת"פ (תל-אביב) 44544-01-18 מדינת ישראל נ' בר נתן (3.3.20) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לצד איומים. הנאשם תקף את המתלון בכך שדחפו בפניו תוך שאחז קסדת אופנוע בידו. כתוצאה מהתקיפה, נגרמה למתלון חבלה של ממש בדמות דיפורמציה לשמאל באפו וכן חתף באף. באותן נסיבות, איים הנאשם על המתלון. בית המשפט לא מצא מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם וגזר על הנאשם, בן 36, נעדר עבר פלילי, שהודה בפתח משפטו וחסך בזמן שיפוטי ניכר ובפרט בהעדת המתלון, תוך התחשבות בחלוף הזמן, העדר פתיחת תיקים חדשים כנגד הנאשם, נסיבות חייו כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, **עונש של צו של"צ בהיקף של 100 שעות, לצד מע"ת ופיצוי למתלון בסך 3,000 ₪**.

בשים לב למדיניות הענישה ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, אני קובעת שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, כאשר הנאשם מצוי בשליש האמצעי של המתחם.

שיקולי שיקום - סטייה לקולא,

סעיף 40ד' (א) לחוק העונשין, מאפשר לבית המשפט לשקול חריגה לקולא מן המתחם ההולם שנקבע לעבירה המיוחסת, כאשר שימוש בסעיף זה יהא במשורה ורק אם מצא כי הנאשם השתקם, או שסיכויי להשתקם הינו ממשי (ע"פ 7757/21 **מרזוקי נ' מדינת ישראל** (24.05.2022)). ועוד, החריגה תעשה רק מקום ש"**ניכרים בפועל**" אותו שיקום או סיכוי (ראה ע"פ 671/22 **אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל** (20.10.2022)), כאשר, גם אם שוכנע שהשיקום או הפוטנציאל מתקיימים בנאשם, עדיין (לפי סעיף קטן ב' לסעיף זה), הרי שיש לשקול את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען על מנת לקבוע שאירוע זה והנאשם זכאים לאותה הקלה "**שיקולי השיקום, על אף חשיבותם, אינם חזות הכל ולצדם יש להתחשב בשיקולים נוספים, כדוגמת גמול והרתעה**" (שם וכן בפסיקה המאוזכרת).

בעניינו של הנאשם, ניתן לראות מן התסקיר, כי בשנים האחרונות חלה התמתנות מסוימת והוא מצליח לחקור ולהתבונן אל תוכו פנימה, ועדיין עברו הפלילי הכולל 5 - הרשעות קודמות, רובן בעבירות אלימות, כאשר ריצה אף עונש מאסר, דבר שלא הרתיעו מלשוב ולבצע את העבירה בנסיבות כתב אישום זה, על נסיבותיו המחמירות, כאשר התסקיר מעריך הערכת מסוכנות בינונית שיש לבצע עבירות שכאלה מתחום האלימות וכן שחומרתן תהא אף היא ברף הבינוני, אזי יש קושי לקבוע שמדובר במי שהשתקם.

כך גם לעניין סיכויי השיקום, ואינני מתעלמת מכך, שהנאשם החל הליך טיפולי, אולם לא מדובר בטיפול או המלצה בעקבותיו אשר כוללת את הנאשם בין אלו שיש סיכויי ממשי שהשתקם, אלא רק בהשתלבות ראשונית באותו הליך ועל כן לטעמי, הנאשם אינו נכנס לחריג ואינו יכול להנות מאותה הקלה. בשולי הדברים אומר, שגם אם אכן היה כך, היה קושי לסיים הליך זה באופן שאותו מבקשת ההגנה, שכן נסיבות האירוע, אלימות, בריוניות ויש לתת לכך משקל משמעותי במסגרת מלחמת החורמה שהמדינה על כל גופיה צריכה להילחם בתופעה.

העונש המתאים לנאשם

לאחר ששקלתי את כלל הנתונים שפורטו; לחומרא, נסיבות ביצוע העבירה- שימוש בקסדה והנזק הפוטנציאלי, תקיפה של שני מתלוננים, כאשר המתלוננים הינם אב ובן שהותקפו בבית העסק של האב, תוצאות המעשים- חבלות של ממש בדמות המטומה בעין ימין ודימומים מהאף (מתלונן 1) וכן לחבלה בעפעף (מתלונן 2) ואת עברו הפלילי של הנאשם כפי שפורט, מאידך, לקולא, שקלתי את הודאתו של הנאשם במיוחס לו בכתב אישום מתוקן (לאחר תחילת שמיעת דיון הוכחות) וכן קבלת אחריות מלאה ואף צער על האירוע, עוד שקלתי חלופי הזמן מביצוע העבירות (כ- 4 שנים). בנוסף, יש להדגיש כי מקום התעסוקה, אותו החזיק הנאשם בעת כתיבת התסקיר והיווה שיקול משמעותי בהמלצת השירות, אינו רלוונטי עוד והנאשם אינו מועסק שם יותר ועובד כשליח לפרנסתו.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.** הנאשם יבצע את עבודות השירות במרכז רפואי אברבאנל ברחוב שדרות קק"ל 15 בבת ים, וזאת במשך חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק. תחילתן של ביצוע העבודות ביום 23.01.23 והנאשם יהיה בפיקוח מפקח אחראי אלמוג אדיר חגאי, טלפון: 053-2773899

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקחת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה.

אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

2. **3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים** והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע ועבירת אלימות בכלל (לא כולל עבירת איומים).

3. **פיצוי למתלונן 1 (עד תביעה מס' 1) בסך 3500 ₪.** תשומת לה המזכירות כי פרטיו סרוקים בתיק בית המשפט.

4. **פיצוי למתלונן 2 (עד תביעה מס' 5) בסך 2500 ₪.** פרטיו ימסרו למזכירות על ידי המאשימה.

לבקשת הנאשם כספים אשר הופקדו במסגרת הליך ה- מ"י וה- מ"ת אשר קשורים בהליך זה, יעמדו לרשות רכיבי הענישה שמצויים בסעיפים 3 ו-4 ויקוזזו לטובת כך והיתרה תשולם ב-10 תשלומים שווים חודשיים ורצופים החל מיום 1.12.2022.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, במעמד
הצדדים.